

nogle hundrede Aar tilbage, da Kanoner bleve indførte. Kanonerne vare dengang et nyt Vaaben, som fordrede en særegen Betjening og snart kom til at udgjøre en Hærafdeling for sig. Torpedover skulle og ville — det kan man dog vel antage — komme til at spille en selvstændig Rolle i Krigsførelsen. De burde derfor egentlig, ligesom Kanoner, indtage en særlig Plads, være en særlig Hærafdeling; men Udviklingen er endnu ikke saa betydelig, at man har villet skræbe dertil. Hvad har man da gjort? Man har føjet dette Vaaben til eller lagt det ind under et andet Corps, og man har dertil valgt Ingenieurcorps, hvilket formeentlig kan ansees ganske i sin Orden, da Ingenieurcorps er den Hærafdeling, som dog nærmest maa antages at repræsentere militair-technisk Videnskabelighed. Var der blot Tale om, at anstille Forsøg med Torpedos, saa vilde jeg give Mindretallet Ret, saa kunde man have taget Befalingspersonalet andetstedsfra; men det er jo fastslaaet i Finantsloven, at Torpedos-Materiel skal anskaffes, at Vaabenet skal indføres, Pengene dertil ere bevilgede. Der er nu ikke længer Tale om Forsøg. Man vil — det er den bestemte Hensigt, man har, — gjøre Brug deraf under en forestaaende Krig. Jeg skal gjentage, hvad jeg yttrede ved 1ste Behandling, at det jo tør forudsættes, at da Hærløven vedtoges, gik man ud fra det størst mulige oeconomiske Hensyn og derfor ikke vedtog en eneste Befalingsmand mere end nødvendigt. Men skal der nu til Søminerne tages Befalingsmænd fra andre Tjenestefdelinger, hvorledes vil det saa gaae disse? Man vil da selvfølgelig under en Krig komme til at lide Mangel her. Nu kunde man vel sige: Ja, der er ingen Sandsynlighed for, at vi komme til at bruge disse Søminere saa snart, det kan ialtfald være, at vi ikke komme til at bruge dem inden den forestaaende Revision af Hærløven, og saa kan man ved denne altid tage Hensyn dertil. Men hvem veed det? Hvem veed, om vi ikke komme til at bruge dem iaar eller næste Aar? (Hør). Det er der jo intet Menneske, der kan vide; og saa vilde man atter komme til dette, at beklage sig over Mangel paa Fremsynethed og sige: hvorfor har

man dog ikke vedtaget det fornødne Mandskab? Vi have vel Materiel, men mangler det Mandskab, vi skulle bruge til dets Betjening. Være vi ikke ude over Forsøgenes Standpunkt, saa kunde man som sagt tage Officerer fra de andre Hærafdelinger; men det ere vi ude over, idet der er bevilget den fornødne Sum til selve Vaabenets Anskaffelse. — Derfor forekommer det mig, at der ikke bør eller kan være den mindste Betænkelighed ved — ja, at det er en ligefrem Pligt nu at indbrømme et særligt Mandskab til dette Vaabens Betjening, istedetfor at tage det fra andre Hærafdelinger, hvor der kan blive haardt Brug for det under en Krig. Naar Revisionen kommer, kan man naturligvis gaae den Vej, der da vil være den rigtige; men der kan ikke være Tale om ved en Revision at ophæve eller forlade et Vaaben, hvis Nundværklighed maa antages konstateret, og det Personale, der nu forlanges, er aabenbart saa tarveligt, at der ialtfald ikke kan foretages en Reduction af det. Følgelig have Revisionen og det Spørgsmaal, her foreligger, i Grunden ikke Noget med hinanden at gjøre. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale, at man vedtager uforandret Fleertallets Forslag, som det vedtoges ved 2den Behandling.

N. Hansen: Det vil maaffee erindres, at jeg hørte til det Mindretal, der ved 2den Behandling af Finantsloven fraraadede at gaae ind paa den Sum i Finantsloven, der var foreslaaet til disse Søminere, men Thingets store Fleertal vedtog, at denne Sum skulde anvendes dertil. Desuagtet kan jeg ikke følge den ærede sidste Daler og den ærede Ordfører for Fleertallet i den Betragtning, at Thinget ved denne Afstemning havde fastslaaet, at dette Vaaben for Fremtiden skulde anvendes i større og mere udstrakt Maalestof, end der laa i denne Afstemning. Den ærede sidste Daler anførte, at det ved Vedtagelse af det paagjældende Forslag under Finantsloven var blevet bestemt at indføre et heelt nyt Vaaben, som maatte blive af megen Betydning for vort Forsvar, men det er dette, jeg paa det Bestemteste paastaar, ikke er Tilfældet. Det ærede Thing har vedtaget en Sum til Søminere paa et bestemt Sted, men ikke